ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 26ης Ιανουαρίου 2017 *

«Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση της Ένωσης — Κανονισμοί (ΕΚ) 1698/2005, (ΕΚ)1975/2006 και (ΕΚ) 796/2004 — Μέτρα στηρίξεως της αγροτικής αναπτύξεως — Περιοχές με φυσικά μειονεκτήματα — Επιτόπιοι έλεγχοι — Συντελεστής πυκνότητας του ζωικού κεφαλαίου — Καταμέτρηση των ζώων»

Στην υπόθεση C-373/15 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2015,

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους F. Alabrune, G. de Bergues και D. Colas καθώς και από την C. Candat, στη συνέχεια από τους G. de Bergues, D. Colas και F. Fize καθώς και από την A. Daly,

αναιρεσείουσα,

υποστηριζόμενη από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον M. A. Sampol Pucurull,

παρεμβαίνον πρωτοδίκως,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους D. Bianchi και G. von Rintelen,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský και M. Safjan, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Wahl

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 30ής Απριλίου 2015, Γαλλία κατά Επιτροπής (T-259/13, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2015:250), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της με αίτημα τη μερική ακύρωση της εκτελεστικής αποφάσεως 2013/123/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2013, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2013, L 67, σ. 20, στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1698/2005

2 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2005, L 277, σ. 1), προβλέπει τα εξής:

«Η στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης συμβάλλει στην επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

[…]

β) βελτίωση του περιβάλλοντος και της υπαίθρου μέσω της παροχής στήριξης για τη διαχείριση της γης».

3 Υπό τον τίτλο IV του κανονισμού 1698/2005, ο οποίος επιγράφεται «Στήριξη αγροτικής ανάπτυξης», το κεφάλαιο I σχετικά με τους «Άξονες» αναφέρει, σε καθένα από τα τέσσερα τμήματα που το συνθέτουν, διάφορους τομείς παρεμβάσεως και τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν. Το τμήμα 2 αυτού του κεφαλαίου I, με τίτλο «Άξονας 2 Βελτίωση του περιβάλλοντος και της υπαίθρου», περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το άρθρο 36, το οποίο ορίζει υπό στοιχείο α′, σημεία i και ii, τα εξής:

«Η στήριξη βάσει του παρόντος τμήματος αφορά τα ακόλουθα μέτρα:

α) Μέτρα που στοχεύουν στην αειφορική χρήση της γεωργικής γης μέσω:
   i) ενισχύσεων για φυσικά μειονεκτήματα στους γεωργούς ορεινών περιοχών,
   ii) ενισχύσεων στους γεωργούς περιοχών με μειονεκτήματα, εκτός των ορεινών περιοχών».

4 Το άρθρο 37, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1698/2005 έχει ως εξής:

«1. Οι ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 36 στοιχείο α) σημεία i) και ii) χορηγούνται ετησίως ανά εκτάριο χρησιμοποιούμενης γεωργικής έκτασης […] κατά την έννοια της απόφασης 2000/115/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τους ορισμούς των χαρακτηριστικών, τον κατάλογο των γεωργικών προϊόντων, τις εξαιρέσεις και τις περιφέρειες και περιοχές όσον αφορά τις έρευνες για τη διάρθρωση των γεωργικών εκμεταλλεύσεων [(ΕΕ 2000, L 38, σ. 1)].

Οι ενισχύσεις θα πρέπει να αντισταθμίζουν το πρόσθετο κόστος και το διαφυγόν εισόδημα των γεωργών που απορρέει από το μειονέκτημα της συγκεκριμένης περιοχής για τη γεωργική παραγωγή.

2. Οι ενισχύσεις χορηγούνται σε γεωργούς οι οποίοι αναλαμβάνουν τη δέσμευση να συνεχίσουν τη γεωργική δραστηριότητά τους στις περιοχές που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 50, παράγραφοι 2 και 3, επί πέντε τουλάχιστον έτη από την πρώτη πληρωμή.»

5 Το άρθρο 71 του κανονισμού 1698/2005, με τίτλο «Επιλεξιμότητα δαπανών», προβλέπει στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Οι δαπάνες είναι επιλέξιμες για συνεισφορά του ΕΓΤΑΑ μόνον εάν πραγματοποιούνται για πράξεις που έχουν αποφασισθεί από τη διαχειριστική αρχή του σχετικού προγράμματος ή υπ' ευθύνη της, σύμφωνα με τα κριτήρια επιλογής που καθορίζονται από το αρμόδιο σώμα.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1975/2006

6 Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1975/2006 της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 1698/2005 όσον αφορά την εφαρμογή διαδικασιών ελέγχου καθώς και την πολλαπλή συμμόρφωση σε σχέση με μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης (ΕΕ 2006, L 368, σ. 74), το οποίο επιγράφεται «Γενικές αρχές ελέγχου», ορίζει στις παραγράφους 1 και 2 τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι όλα τα κριτήρια επιλεξιμότητας που καθορίζονται από την [ενωσιακή] ή την εθνική νομοθεσία ή από τα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης είναι δυνατό να ελεγχθούν σύμφωνα με σύνολο επαληθεύσιμων δεικτών τους οποίους πρέπει να θεσπίσουν τα κράτη μέλη.

2. Στις περιπτώσεις που είναι δυνατόν, πραγματοποιούνται ταυτόχρονα οι επιτόπιοι έλεγχοι που προβλέπονται στα άρθρα 12, 20 και 27 και άλλοι έλεγχοι που προβλέπονται από τους […] κανόνες [της Ένωσης] όσον αφορά τις επιδοτήσεις της γεωργίας.»

7 Από τα άρθρα 6 έως 8 του κανονισμού 1975/2006 προκύπτει ότι, αφενός, ο τίτλος Ι του κανονισμού αυτού εφαρμόζεται επί των ενισχύσεων που χορηγούνται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 36 του κανονισμού 1698/2005, οι δε ενισχύσεις που βασίζονται στο μέγεθος της δηλωθείσας εκτάσεως καλούνται «μέτρα βάσει της έκτασης». Αφετέρου, τα εν λόγω άρθρα προβλέπουν ότι πολλές διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (ΕΕ 2004, L 141, σ. 18), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 972/2007 της Επιτροπής, της 20ής Αυγούστου 2007 (ΕΕ 2007, L 216, σ. 3) (στο εξής: κανονισμός 796/2004), εφαρμόζονται mutatis mutandis για τους σκοπούς του εν λόγω τίτλου Ι.

8 Το άρθρο 10, παράγραφοι 1 έως 4, του κανονισμού 1975/2006 προβλέπει:

«1. Οι αρχικές αιτήσεις ενίσχυσης και οι μεταγενέστερες αιτήσεις πληρωμής ελέγχονται κατά τρόπο που να διασφαλίζεται η αποτελεσματική επαλήθευση της τήρησης των προϋποθέσεων χορήγησης των ενισχύσεων.

2. Τα κράτη μέλη ορίζουν κατάλληλες μεθόδους και μέσα επαλήθευσης των προϋποθέσεων χορήγησης των ενισχύσεων για κάθε μέτρο στήριξης.

3. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου […]

4. Η επαλήθευση των κριτηρίων επιλεξιμότητας περιλαμβάνει διοικητικούς και επιτόπιους ελέγχους.»

9 Το άρθρο 12 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Επιτόπιοι έλεγχοι», ορίζει στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Στους επιτόπιους ελέγχους που προβλέπονται στο παρόν άρθρο εφαρμόζεται το άρθρο 26 παράγραφοι 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 796/2004.»

10 Κατά το άρθρο 14 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Γενικές αρχές σχετικά με τους επιτόπιους ελέγχους»:

«1. Οι επιτόπιοι έλεγχοι κατανέμονται σε ολόκληρο το έτος βάσει ανάλυσης των κινδύνων που παρουσιάζουν οι διάφορες δεσμεύσεις στο πλαίσιο κάθε μέτρου αγροτικής ανάπτυξης.

2. Οι επιτόπιοι έλεγχοι καλύπτουν όλες τις αναλήψεις υποχρεώσεων και τις δεσμεύσεις του δικαιούχου που μπορούν να ελεγχθούν τη στιγμή της επίσκεψης.»

11 Το άρθρο 15 του κανονισμού 1975/2006, με τίτλο «Στοιχεία των επιτόπιων ελέγχων και προσδιορισμός των εκτάσεων», προβλέπει στις παραγράφους 2 και 3 τα εξής:

«2. Όσον αφορά τους ελέγχους μέτρων βάσει της έκτασης, οι επιτόπιοι έλεγχοι πραγματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 29, 30 και 32 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 796/2004.

[…]

3. Όσον αφορά τους ελέγχους μέτρων που αφορούν τα ζώα, οι επιτόπιοι έλεγχοι πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 796/2004.»

Ο κανονισμός 796/2004

12 Το μέρος ΙΙ του κανονισμού 796/2004, σχετικά με το ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου, περιλαμβάνει τον τίτλο ΙΙΙ που αφορά τους ελέγχους. Το κεφάλαιο ΙΙ του τίτλου αυτού, το οποίο επιγράφεται «Έλεγχοι σχετικά με τα κριτήρια επιλεξιμότητας», περιέχει το τμήμα ΙΙ που αφορά τους επιτόπιους ελέγχους. Το τμήμα αυτό υποδιαιρείται σε διάφορες ενότητες, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται η ενότητα Ι, με τίτλο «Κοινές διατάξεις», που περιλαμβάνει τα άρθρα 25 έως 28 του κανονισμού αυτού, η ενότητα ΙΙ, με τίτλο «Επιτόπιοι έλεγχοι των ενιαίων αιτήσεων όσον αφορά τα καθεστώτα στρεμματικής ενίσχυσης», η οποία περιλαμβάνει τα άρθρα 29 έως 33 του εν λόγω κανονισμού, και η ενότητα ΙΙΙ, με τίτλο «Επιτόπιοι έλεγχοι των αιτήσεων ενίσχυσης για κτηνοτροφία», που περιλαμβάνει τα άρθρα 34 έως 39 του ανωτέρω κανονισμού.

13 Τα άρθρα 29, 30 και 32 του κανονισμού 796/2004, τα οποία εφαρμόζονται επί των ενισχύσεων που αποσκοπούν στη βελτίωση του περιβάλλοντος και της υπαίθρου σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006, ορίζουν τους λεπτομερείς κανόνες για τους επιτόπιους ελέγχους και τον προσδιορισμό των εκτάσεων για τη χορήγηση των «στρεμματικών» ενισχύσεων.

14 Το άρθρο 35 του κανονισμού 796/2004 προβλέπει τα εξής:

«1. Οι επιτόπιοι έλεγχοι καλύπτουν όλα τα ζώα για τα οποία έχουν υποβληθεί αιτήσεις ενίσχυσης στο πλαίσιο των καθεστώτων ενισχύσεων που αποτελούν το αντικείμενο του ελέγχου και, στην περίπτωση των ελέγχων με αντικείμενο τα καθεστώτα ενισχύσεων για βοοειδή, επίσης τα βοοειδή για τα οποία δεν έχει υποβληθεί αίτηση.

2. Οι επιτόπιοι έλεγχοι περιλαμβάνουν ειδικότερα:

(α) έλεγχο για να εξακριβωθεί αν ο αριθμός των παρόντων στην εκμετάλλευση ζώων, για τα οποία έχουν υποβληθεί αιτήσεις και ο αριθμός των βοοειδών για τα οποία δεν έχει υποβληθεί αίτηση, αντιστοιχούν στον αριθμό των ζώων που έχουν καταχωρηθεί στα μητρώα και, προκειμένου για βοοειδή, στον αριθμό των ζώων που έχουν δηλωθεί στη μηχανογραφημένη βάση δεδομένων για τα βοοειδή·

[…]».

Ο κανονισμός (ΕΚ) 885/2006

15 Το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου σχετικά με τη διαπίστευση των οργανισμών πληρωμών και άλλων οργανισμών και την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ (ΕΕ 2006, L 171, σ. 90), ορίζει τα εξής:

«Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα διορθωτικά μέτρα που έχει λάβει προκειμένου να διασφαλίσει τη συμμόρφωση με τους κοινοτικούς κανόνες και την πραγματική ημερομηνία εφαρμογής τους.

Η Επιτροπή, [αφού] εξετάσει τις εκθέσεις που συντάσσει το όργανο συμβιβασμού σύμφωνα με το Κεφάλαιο 3 του παρόντος κανονισμού [εκδίδει], εφόσον κριθεί σκόπιμο, μία ή περισσότερες αποφάσεις βάσει του άρθρου 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 [του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ 2005, L 209, σ. 1)], προκειμένου να αποκλείσει από την κοινοτική χρηματοδότηση δαπάνες που χαρακτηρίζονται από μη συμμόρφωση με τους κοινοτικούς κανόνες, έως ότου το κράτος μέλος εφαρμόσει αποτελεσματικά τα διορθωτικά μέτρα.

Κατά την αξιολόγηση των δαπανών που πρόκειται να αποκλειστούν από την κοινοτική χρηματοδότηση, η Επιτροπή δύναται να λάβει υπόψη οιαδήποτε στοιχεία κοινοποιούν τα κράτη μέλη μετά την εκπνοή του χρονικού διαστήματος που προβλέπεται στην παράγραφο 2, εάν αυτό είναι αναγκαίο για την καλύτερη εκτίμηση της οικονομικής ζημίας που προκλήθηκε στον κοινοτικό προϋπολογισμό, με την προϋπόθεση ότι η καθυστερημένη διαβίβαση των στοιχείων δικαιολογείται από έκτακτες συνθήκες.»

Το γαλλικό δίκαιο

16 Η εγκύκλιος DGPAAT/SDEA/C2008-3016 της 5ης Σεπτεμβρίου 2008 προβλέπει τις νόμιμες προϋποθέσεις χορηγήσεως εξισωτικών αποζημιώσεων λόγω φυσικών μειονεκτημάτων (στο εξής: εξισωτικές αποζημιώσεις) για το έτος 2008 (στο εξής: εγκύκλιος για τις εξισωτικές αποζημιώσεις)

17 Το σημείο 7.2 της εγκυκλίου, με τίτλο «Επιτόπιοι έλεγχοι», προβλέπει ότι οι έλεγχοι αυτοί έχουν τρία σκέλη, εκ των οποίων το πρώτο αφορά την πραγματική έκταση που αποτέλεσε αντικείμενο αιτήσεως για τη χορήγηση εξισωτικής αποζημιώσεως, το δεύτερο αφορά άλλες δεσμεύσεις του δικαιούχου που δεν έχουν σχέση με την έκταση και το τρίτο αφορά την ηλεκτρονική δήλωση. Στο πλαίσιο επιτόπιου ελέγχου της τηρήσεως άλλων υποχρεώσεων που δεν έχουν σχέση με την έκταση, το εν λόγω σημείο 7.2 διευκρινίζει ότι απαιτείται, μεταξύ άλλων, καταμέτρηση των ζώων. Στο πλαίσιο του ενιαίου συστήματος διαχειρίσεως και ελέγχου των ενισχύσεων, τα βοοειδή ελέγχονται για τις ενισχύσεις που χορηγούνται στην κτηνοτροφία αλλά δεν ελέγχονται ειδικώς για τις εξισωτικές αποζημιώσεις. Τα αιγοπρόβατα που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της επιβαρύνσεως είναι όσα έχουν δηλωθεί

ως επιλέξιμα για τη σχετική πριμοδότηση με αίτηση κατατεθείσα κατά το έτος υποβολής του φακέλου για τις εξισωτικές αποζημιώσεις. Τα αιγοπρόβατα που λαμβάνονται συναφώς υπόψη για τους νέους αιτούντες ελέγχονται με καταμέτρηση των παρόντων κατά την ημερομηνία ελέγχου ζώων.

Ιστορικό της διαφοράς

18 Το ιστορικό της διαφοράς και το περιεχόμενο της επίδικης αποφάσεως παρατίθενται στις σκέψεις 24 έως 39 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Για τις ανάγκες της παρούσας διαδικασίας συνοψίζονται ακολούθως.

19 Δυνάμει του άρθρου 36, στοιχείο α', σημεία i και ii, του κανονισμού 1698/2005, οι γαλλικές αρχές κατάρτισαν ένα εξαγωνικό πρόγραμμα αγροτικής αναπτύξεως [στο εξής: γαλλικό πρόγραμμα αγροτικής αναπτύξεως] για την περίοδο 2007-2013, το οποίο προβλέπει, μεταξύ άλλων, τη χορήγηση εξισωτικών αποζημιώσεων στους γεωργούς περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα. Το πρόγραμμα αυτό εγκρίθηκε με την απόφαση C(2007) 3446 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2007. Προβλέπει συναφώς ότι η καταβολή των αποζημιώσεων για βοσκοτόπους στους γεωργούς περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι πληρούν ένα κριτήριο επιβαρύνσεως. Το κριτήριο αυτό, το οποίο εκφράζεται σε μονάδες ζωικού κεφαλαίου ανά εκτάριο (στο εξής: μονάδες ζωικού κεφαλαίου), καθιστά δυνατή τη μέτρηση της πυκνότητας του ζωικού κεφαλαίου στους βοσκοτόπους, προκειμένου να αποφευχθούν τα φαινόμενα ελλιπούς ή υπέρμετρης βοσκήσεως. Η επιβάρυνση ορίζεται σε περιφερειακό επίπεδο και κυμαίνεται εντός ορίων που καθορίζονται ανά ζώνη ή επιμέρους ζώνη.

20 Κατόπιν ελέγχου των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στη Γαλλία για τη λήψη μέτρων αγροτικής αναπτύξεως, η Επιτροπή, με την επίδικη απόφαση, απέρριψε τη χρηματοδότηση από την Ένωση ορισμένων δαπανών ύψους 21 056 869,75 ευρώ και 7 898 813,60 ευρώ τις οποίες είχε δηλώσει το εν λόγω κράτος μέλος, λόγω, μεταξύ άλλων, παρατυπιών σχετικών με τους επιτόπιους ελέγχους, εκτιμώντας ότι είχαν εντοπισθεί αδυναμίες ως προς έναν βασικό έλεγχο, για τον οποίο προβλεπόταν κατ' αποκοπήν διόρθωση 5 %.

21 Από το σύνολο της διοικητικής διαδικασίας συνάγεται ότι η Επιτροπή στήριξε τη δημοσιονομική διόρθωση, την οποία επέβαλε στις δαπάνες που είχαν πραγματοποιηθεί για μέτρα αγροτικής αναπτύξεως, στο γεγονός ότι από έλεγχο που διεξήγαγαν οι υπηρεσίες της προέκυψαν ελλείψεις σχετικές με τον έλεγχο της πυκνότητας του ζωικού κεφαλαίου, καλούμενης επίσης «ποσοστό επιβαρύνσεως», στις κατηγορίες «βοοειδή» και «αιγοπρόβατα», η οποία έπρεπε να είχε επαληθευθεί επί τόπου. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής διαπίστωσαν ότι το ποσοστό επιβαρύνσεως δεν είχε επαληθευθεί κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων, τούτο δε συνιστούσε παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Μαΐου 2013, η Γαλλική Δημοκρατία άσκησε προσφυγή ζητώντας τη μερική ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.

23 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Οκτωβρίου 2013, το Βασίλειο της Ισπανίας ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της Γαλλικής Δημοκρατίας. Με διάταξη της 2ας Δεκεμβρίου 2013, ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε την εν λόγω παρέμβαση.

24 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Γαλλική Δημοκρατία προέβαλε τρεις λόγους. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στηριζόταν σε παράβαση του άρθρου 10, παράγραφοι 2 και 4, καθώς και του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορούσε παράβαση του

άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1082/2003 της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2003, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τους ελάχιστους διενεργητέους ελέγχους στο πλαίσιο του συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών (ΕΕ 2003, L 156, σ. 9), και του άρθρου 26, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 796/2004. Τέλος, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβλήθηκε επικουρικώς, στηριζόταν σε παράνομη εκ μέρους της Επιτροπής επέκταση της εφαρμογής της κατ' αποκοπήν διορθώσεως στις μη επιλέξιμες για πριμοδότηση εκμεταλλεύσεις αιγοπροβάτων και στις εκμεταλλεύσεις βοοειδών που ελέγχονταν στο πλαίσιο αναγνωρίσεως ή πριμοδοτήσεων βοοειδών.

25 Στις σκέψεις 59 έως 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι τα δύο σκέλη του πρώτου λόγου ακυρώσεως έπρεπε να εξεταστούν από κοινού, διότι με αμφότερα επιδιωκόταν να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή είχε παραβεί το άρθρο 10, παράγραφοι 2 και 4, καθώς και το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006. Για τον σκοπό αυτό, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε εάν οι διατάξεις αυτές επέβαλαν στη Γαλλική Δημοκρατία την υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων ή εάν οι διοικητικοί έλεγχοι που πραγματοποιούνταν με τη χρήση βάσεως δεδομένων, για τη δημιουργία της οποίας είχαν διενεργηθεί επιτόπιοι έλεγχοι, συνιστούσαν κατάλληλες μεθόδους και κατάλληλα μέσα επαληθεύσεως των προϋποθέσεων χορηγήσεως της ενισχύσεως.

26 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 64 έως 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από τα άρθρα 10 και 14 του κανονισμού 1975/2006 δεν προκύπτει ρητώς ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να προβούν στην καταμέτρηση των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων. Εντούτοις αποφάνθηκε ότι, δυνάμει των άρθρων αυτών και του άρθρου 35 του κανονισμού 796/2004 που προβλέπουν επιτόπιους ελέγχους, τα κράτη μέλη έχουν περιορισμένη διακριτική ευχέρεια εκτιμήσεως των κατάλληλων μεθόδων και μέσων επαληθεύσεως των προϋποθέσεων χορηγήσεως της ενισχύσεως.

27 Με αυτό το σκεπτικό υπογράμμισε, στη σκέψη 70 της εν λόγω αποφάσεως, ότι καμία διάταξη του κανονισμού 1975/2006 δεν μπορεί να έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση διοικητικών ελέγχων που πραγματοποιούνται διά της χρήσεως πληροφοριών από αξιόπιστη βάση δεδομένων, οι εθνικές αρχές μπορούν να μην προβούν στην καταμέτρηση των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων. Κατά την άποψή του, μια τέτοια ερμηνεία δεν λάμβανε υπόψη τον επιδιωκόμενο με τους επιτόπιους ελέγχους σκοπό, ο οποίος συνίσταται ιδίως στη διαπίστωση της συμβατότητας των πληροφοριών που περιέχονται στις βάσεις δεδομένων των κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 1975/2006 και το άρθρο 35 του κανονισμού 796/2004.

28 Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, συνεπώς, στη σκέψη 71 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή είχε κρίνει ορθώς ότι τα άρθρα 10 και 14 του κανονισμού 1975/2006 επέβαλαν την υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων διενεργούμενων σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 1975/2006 και το άρθρο 35 του κανονισμού 796/2004.

29 Στη συνέχεια απέρριψε, στις σκέψεις 73 έως 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα επιχειρήματα της Γαλλικής Δημοκρατίας περί συμφωνίας των διενεργουμένων από τις εθνικές αρχές ελέγχων με τις επιταγές του κανονισμού 1975/2006.

30 Συγκεκριμένα, στις σκέψεις 73 έως 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα ότι η διεξαγωγή επιτόπιων ελέγχων για τη δημιουργία βάσεων δεδομένων απάλλασσε τις γαλλικές αρχές από την υποχρέωση πραγματοποιήσεως μεταγενέστερων επιτόπιων ελέγχων βάσει των άρθρων 12 επ. του κανονισμού 1975/2006. Κατά την άποψή του, τα επιχειρήματα της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με την αξιοπιστία της εθνικής βάσεως δεδομένων ήταν συναφώς αλυσιτελή. Αφενός, έκρινε ότι οι προβλεπόμενοι από τον εν λόγω κανονισμό κανόνες σχετικά με τη διαχείριση και τον έλεγχο αποτελούσαν ειδικά μέτρα στους εν λόγω τομείς. Αφετέρου, αποφάνθηκε ότι οι επαληθεύσεις που έγιναν για τη δημιουργία της συγκεκριμένης βάσεως δεδομένων δεν

μπορούσαν να θεωρηθούν ως επιτόπιοι έλεγχοι κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού, διότι σκοπός των επαληθεύσεων αυτών δεν ήταν να εξεταστούν οι ειδικές προϋποθέσεις λήψεως των μέτρων για τη στήριξη της αγροτικής αναπτύξεως, αλλά να ελεγχθούν όλα τα ζώα μιας εκμεταλλεύσεως, για τα οποία ο κανονισμός (ΕΚ) 1760/2000, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας, καθώς και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 820/97 του Συμβουλίου (ΕΕ 2000, L 204, σ. 1), προβλέπει την αναγνώριση βοοειδών.

31 Στη σκέψη 81 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα ότι η ερμηνεία της Επιτροπής αντέβαινε στον διαρκή χαρακτήρα του κριτηρίου του ποσοστού επιβαρύνσεως. Κατά την άποψή του, μολονότι μια εκμετάλλευση πρέπει να έχει τον απαιτούμενο αριθμό μονάδων ζωικού κεφαλαίου καθ' όλη τη διάρκεια του έτους αναφοράς, εντούτοις εξ αυτού δεν συνάγεται ότι δεν απαιτείται η διεξαγωγή των προβλεπόμενων από τον κανονισμό 1975/2006 επιτόπιων ελέγχων. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι σκοπός αυτών των ελέγχων είναι να διαπιστωθεί η ορθότητα των περιεχόμενων στις βάσεις δεδομένων πληροφοριών που χρησιμοποιούνται για την πραγματοποίηση των διοικητικών ελέγχων και η ακρίβεια των εν λόγω βάσεων. Υπογράμμισε δε, στη σκέψη 82 της αποφάσεως αυτής, ότι η καταμέτρηση των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων καθιστούσε δυνατό να γίνουν οι απαιτούμενες βάσει του κανονισμού 1975/2006 επαληθεύσεις και να διασφαλιστεί η συμβατότητα των βάσεων δεδομένων για τον υπολογισμό του ποσοστού επιβαρύνσεως, ακόμη και αν δεν ήταν δυνατό να ληφθεί υπόψη η παράμετρος του χρόνου παραμονής των ζώων στην εκμετάλλευση ή επακριβώς η ηλικία των βοοειδών.

32 Στις σκέψεις 84 έως 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τον δεύτερο λόγο της προσφυγής.

33 Στις σκέψεις 92 έως 110 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, κατά το οποίο η εφαρμογή της κατ' αποκοπήν διορθώσεως στα μη επιλέξιμα για πριμοδότηση αιγοπρόβατα ήταν αβάσιμη, στο μέτρο που οι προβαλλόμενες ελλείψεις του συστήματος επιτόπιου ελέγχου αφορούσαν μόνον τα βοοειδή που είχαν αποτελέσει αντικείμενο αιτήσεως πριμοδοτήσεως.

34 Στις σκέψεις 111 έως 114 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως.

35 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε εν μέρει την επίδικη απόφαση, στο μέτρο που επέβαλε δημοσιονομική διόρθωση για μέτρα στηρίξεως της αγροτικής αναπτύξεως που αφορούσαν τα αιγοπρόβατα, τα οποία δεν είχαν αποτελέσει αντικείμενο αιτήσεων πριμοδοτήσεως κατά τα οικονομικά έτη 2008 και 2009, απέρριψε δε την προσφυγή κατά τα λοιπά.

Αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

36 Η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που απορρίπτει τον πρώτο λόγο ακυρώσεως κατά της επίδικης αποφάσεως·

— να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση στο μέτρο που αποκλείει ορισμένες δαπάνες σχετικές με τον άξονα 2 του γαλλικού προγράμματος αγροτικής αναπτύξεως για τα οικονομικά έτη 2008 και 2009, ή να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί επί της διαφοράς, και

— να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

37 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως εν μέρει απαράδεκτη ή, τουλάχιστον, ως αβάσιμη και

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

38 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Δικαστήριο να δεχτεί την αίτηση αναιρέσεως.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

39 Η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως.

40 Πρώτον, υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι δεν εξέτασε αυτεπαγγέλτως την εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω μη εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως εντός ευλόγου χρόνου. Δεύτερον, προβάλλει επικουρικώς ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, αποφαινόμενο ότι η Επιτροπή δεν είχε παραβεί τα άρθρα 10 και 14 του κανονισμού 1975/2006 επιβάλλοντας την υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων. Τρίτον, διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, αποφαινόμενο ότι οι επιτόπιες επαληθεύσεις στο πλαίσιο διαχειρίσεως της αναγνωρίσεως βοοειδών ή των πριμοδοτήσεων αιγοπροβάτων δεν συνιστούσαν επιτόπιους ελέγχους κατά την έννοια του κανονισμού 1975/2006.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

41 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Γαλλική Δημοκρατία, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας, προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι δεν εξέτασε αυτεπαγγέλτως την εκ μέρους της Επιτροπής παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω μη εκδόσεως, κατά την άποψή της, της επίδικης αποφάσεως εντός ευλόγου χρόνου. Συναφώς, υπενθυμίζει ότι το Δικαστήριο έχει αποφανθεί, με την απόφασή του της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Ισπανία κατά Επιτροπής (C-192/13 P, EU:C:2014:2156), ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν όφειλε να τηρήσει καμία νόμιμη προθεσμία για την έκδοση αποφάσεων σχετικών με δημοσιονομική διόρθωση. Η Γαλλική Δημοκρατία εκτιμά ότι, αν επιτρεπόταν στην Επιτροπή να εκδίδει τις εν λόγω αποφάσεις χωρίς την τήρηση οποιασδήποτε προθεσμίας, τούτο θα αντέβαινε όχι μόνο στην αρχή της χρηστής διοικήσεως, αλλά και στην αρχή της καλόπιστης συνεργασίας, στο μέτρο που τα κράτη μέλη οφείλουν, από την πλευρά τους, να τηρούν αυστηρές προθεσμίες.

42 Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 885/2006 επιβάλλει κατ' ανάγκην στην Επιτροπή την υποχρέωση να εκδίδει τις αποφάσεις της εντός ευλόγου χρόνου από τη σύνταξη της εκθέσεως του οργάνου συμβιβασμού.

43 Εκτιμά ότι, για να τηρήσει εύλογη προθεσμία, η Επιτροπή πρέπει να εκδίδει τις αποφάσεις εκκαθαρίσεως εντός το πολύ έξι μηνών από το πέρας της διαδικασίας συμβιβασμού.

44 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

45 Η Γαλλική Δημοκρατία παραπέμπει ιδίως στην απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Ισπανία κατά Επιτροπής (C-192/13 P, EU:C:2014:2156), για να υποστηρίξει ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως ως λόγο ακυρώσεως την παράβαση ουσιώδους τύπου, διότι η Επιτροπή δεν εξέδωσε την επίδικη απόφαση εντός ευλόγου χρόνου.

46 Βεβαίως, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η μη τήρηση των διαδικαστικών κανόνων που διέπουν την έκδοση βλαπτικής πράξεως, όπως συμβαίνει στην περίπτωση της εκδόσεως της πράξεως από την Επιτροπή μετά την παρέλευση της προθεσμίας που όρισε ο νομοθέτης της Ένωσης, συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου, την οποία ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να διαπιστώνει αυτεπαγγέλτως (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, σκέψη 103, και της 24ης Ιουνίου 2015, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-549/12 P και C-54/13 P, EU:C:2015:412, σκέψη 92).

47 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, η νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με τις εκκαθαρίσεις των γεωργικών ταμείων, και ειδικότερα το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 885/2006, δεν ορίζει προθεσμία εντός της οποίας η Επιτροπή πρέπει να εκδίδει απόφαση περί περατώσεως της διαδικασίας εκκαθαρίσεως των λογαριασμών, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να εφαρμοστεί η παρατιθέμενη στη σκέψη 45 της παρούσας αποφάσεως νομολογία.

48 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν όφειλε, εν προκειμένω, να εξετάσει αυτεπαγγέλτως την παράβαση ουσιώδους τύπου.

49 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

50 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, αποφαινόμενο ότι η Επιτροπή δεν είχε παραβεί τα άρθρα 10 και 14 του κανονισμού 1975/2006 επιβάλλοντας την υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων.

51 Πρώτον, η Γαλλική Δημοκρατία εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο της επιχειρηματολογίας της υπό την έννοια ότι τα άρθρα 10 και 14 του κανονισμού 1975/2006 δεν επέβαλαν την υποχρέωση διεξαγωγής επιτόπιων ελέγχων, ενώ η ίδια θεωρούσε ότι οι διατάξεις αυτές δεν επέβαλαν την υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τη διάρκεια των εν λόγω ελέγχων. Επισημαίνει δε ότι η εγκύκλιος για τις εξισωτικές αποζημιώσεις προβλέπει ότι οι γαλλικές αρχές πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους και προσθέτει ότι, κατά τη διαδικασία της εκκαθαρίσεως, η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε ότι είχαν γίνει τέτοιοι έλεγχοι. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι ουδόλως προέβαλε, αντιθέτως προς τη διαπίστωση στη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η πληρότητα των διοικητικών ελέγχων καθιστούσε περιττή την επιτόπια καταμέτρηση των ζώων.

52 Δεύτερον, η Γαλλική Δημοκρατία διατείνεται ότι, στις σκέψεις 65 έως 71 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε διάφορα νομικά σφάλματα. Κατ' αρχάς παραμόρφωσε το περιεχόμενο της επίδικης αποφάσεως, υποκαθιστώντας με δική του αιτιολογία την αιτιολογία της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, από την απόφαση αυτή ουδόλως προέκυπτε ότι η Επιτροπή θεωρούσε ότι οι έλεγχοι που πραγματοποιούνταν από τις γαλλικές αρχές διέπονταν από το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 1975/2006 και το άρθρο 35 του κανονισμού 796/2004. Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 15, παράγραφος 3, του

κανονισμού 1975/2006 κα το άρθρο 35 του κανονισμού 796/2004, εκτιμώντας ότι το σύστημα ελέγχου των εξισωτικών αποζημιώσεων έπρεπε να τηρεί τους προβλεπόμενους από τις εν λόγω διατάξεις κανόνες ελέγχου, οι οποίοι εφαρμόζονται κατά τον έλεγχο μέτρων για την κτηνοτροφία και όχι κατά τον έλεγχο μέτρων που λαμβάνονται «βάσει της έκτασης». Όμως, το άρθρο 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 1698/2005 και το παράρτημα του κανονισμού αυτού προβλέπουν ότι οι εξισωτικές αποζημιώσεις είναι μέτρα που λαμβάνονται «βάσει της έκτασης», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του κανονισμού 1975/2006.

53 Συνεπώς, η υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων προς επαλήθευση του κριτηρίου της πυκνότητας του ζωικού κεφαλαίου δεν μπορούσε να συναχθεί από το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 1975/2006 και από το άρθρο 35 του κανονισμού 796/2004.

54 Τρίτον, η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει ότι, στις σκέψεις 66 και 69 έως 71 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν έδωσε επαρκή κατά νόμον απάντηση, αποφαινόμενο ότι η πραγματοποίηση διοικητικών ελέγχων που στηρίζονταν σε αξιόπιστες βάσεις δεδομένων δεν απάλλασσε τα κράτη μέλη από την υποχρέωσή τους να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους και ιδίως από την υποχρέωσή τους να προβαίνουν σε καταμέτρηση των ζώων κατά τη διάρκεια των ελέγχων αυτών προς επαλήθευση του κριτηρίου της πυκνότητας του ζωικού κεφαλαίου. Κατά την άποψή της, το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006, στο οποίο στηρίζεται η επίδικη απόφαση και το οποίο δεν εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο, προβλέπει ότι ο επιτόπιος έλεγχος αφορά το σύνολο των δεσμεύσεων που είναι δυνατό να ελεγχθούν κατά την επίσκεψη. Από την καταμέτρηση των ζώων στο πλαίσιο μιας επισκέψεως δεν μπορεί, όμως, να διαπιστωθεί εάν πληρούται το κριτήριο αυτό, το οποίο εκφράζεται σε μονάδες ζωικού κεφαλαίου, εξαρτάται από την ηλικία των ζώων και επιβάλλει την τήρηση μέσων ορίων κατά τη διάρκεια ενός έτους.

55 Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η νομιμότητα της επίδικης αποφάσεως εξαρτάται επίσης από το ζήτημα εάν οι γαλλικές αρχές παρέβησαν το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006, το οποίο προβλέπει ότι τα κράτη μέλη ορίζουν τις κατάλληλες μεθόδους και τα κατάλληλα μέσα επαληθεύσεως των προϋποθέσεων χορηγήσεως των ενισχύσεων για κάθε μέτρο. Η βάση δεδομένων που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του ποσοστού επιβαρύνσεως παρείχε επαρκείς εγγυήσεις αξιοπιστίας ώστε να μπορεί να συναχθεί ότι η χρήση των δεδομένων της συνιστά κατάλληλο μέσο επαληθεύσεως των προϋποθέσεων χορηγήσεως των εξισωτικών αποζημιώσεων. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να δεχτεί ότι, κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 10, παράγραφος 2, οι συγκεκριμένοι έλεγχοι μπορούσαν να διασφαλίσουν επαρκώς την επαλήθευση των προϋποθέσεων χορηγήσεως εξισωτικών αποζημιώσεων, καθόσον το κριτήριο της επιβαρύνσεως δεν συνιστούσε, άλλωστε, δέσμευση δυνάμενη να ελεγχθεί με καταμέτρηση των ζώων κατά την επίσκεψη.

56 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

57 Κατ’ αρχάς, διαπιστώνεται ότι η Γαλλική Δημοκρατία αμφισβητεί, κατ’ ουσίαν, ότι υφίσταται υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τους επιτόπιους ελέγχους των εξισωτικών αποζημιώσεων. Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 27 και 28 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι μια τέτοια υποχρέωση απορρέει ιδίως από την εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 1975/2006 κα του άρθρου 35 του κανονισμού 796/2004, ενώ μέρος της επιχειρηματολογίας της Γαλλικής Δημοκρατίας στρεφόταν ειδικώς κατά του εν λόγω σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

58 Πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στις σκέψεις 59 έως 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε από κοινού τα δύο σκέλη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προκειμένου να καθορίσει εάν οι διατάξεις του κανονισμού 1975/2006, και ειδικότερα τα άρθρα 10 επ. του κανονισμού αυτού, επέβαλαν την υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων.

59 Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «τα άρθρα 10 και 14 του κανονισμού 1975/2006 δεν προβλέπουν ρητώς την υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων». Αντιθέτως, διαπίστωσε, στις σκέψεις 65 έως 67 της αποφάσεως αυτής, ότι τα ανωτέρω άρθρα και το άρθρο 35 του κανονισμού 796/2004 περιορίζουν τη διακριτική ευχέρεια εκτιμήσεως των κρατών μελών ως προς τις μεθόδους και τα μέσα επιτόπιων ελέγχων των προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούν οι δικαιούχοι των ενισχύσεων, καθώς και ως προς τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής τους.

60 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 70 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι καμία διάταξη του κανονισμού 1975/2006 δεν έχει την έννοια ότι επιτρέπει στις εθνικές αρχές να μην προβαίνουν, σε ορισμένες περιπτώσεις, σε καταμέτρηση των ζώων κατά τους επιτόπιους ελέγχους. Η υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων απορρέει από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 35 του κανονισμού 796/2004 επί του ελέγχου των εξισωτικών αποζημιώσεων, διά της παραπομπής που γίνεται συναφώς από το άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 1975/2006, με σκοπό, μεταξύ άλλων, να επαληθευθεί «η συμβατότητα των πληροφοριών που περιέχονται στις βάσεις δεδομένων μετά τη δημιουργία τους από το κράτος μέλος».

61 Κατόπιν τούτου, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, στη σκέψη 71 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή είχε ορθώς κρίνει ότι τα άρθρα 10 και 14 του κανονισμού 1975/2006 επιβάλλουν την υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων.

62 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη ορίζουν τις κατάλληλες μεθόδους και τα κατάλληλα μέσα για την επαλήθευση των προϋποθέσεων χορηγήσεως ενισχύσεων για κάθε μέτρο στηρίξεως. Η παράγραφος 4 του άρθρου αυτού περιορίζει τη σχετική εξουσία τους προβλέποντας ότι η «επαλήθευση των κριτηρίων επιλεξιμότητας περιλαμβάνει διοικητικούς και επιτόπιους ελέγχους».

63 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να οργανώνουν επιτόπιους ελέγχους για να εξακριβώνουν εάν οι δικαιούχοι των επίμαχων ενισχύσεων πληρούν τις προβλεπόμενες από την ενωσιακή και την εθνική νομοθεσία προϋποθέσεις χορηγήσεως στις οποίες υπόκεινται τα εν λόγω μέτρα στηρίξεως της αγροτικής αναπτύξεως.

64 Μεταξύ των γενικών αρχών που διέπουν τους επιτόπιους ελέγχους του κανονισμού 1975/2006 συγκαταλέγεται και η αρχή του άρθρου 14, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, κατά την οποία οι έλεγχοι αφορούν το σύνολο των δεσμεύσεων και υποχρεώσεων ενός δικαιούχου που είναι δυνατό να ελεγχθούν κατά την επίσκεψη.

65 Πάντως, ο κανονισμός 1975/2006 δεν προβλέπει λεπτομερείς κανόνες για τους ελέγχους που τα κράτη μέλη οφείλουν να πραγματοποιούν για να εξακριβώνουν εάν πληρούνται τα κριτήρια επιλεξιμότητας των μέτρων στηρίξεως της αγροτικής αναπτύξεως.

66 Εντούτοις, το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006 ορίζει ότι οι έλεγχοι αυτοί πραγματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 29, 30 και 32 του κανονισμού 796/2004, τα οποία αφορούν αποκλειστικώς και μόνον τους επιτόπιους ελέγχους σε σχέση με τις ενιαίες αιτήσεις που έχουν ως αντικείμενο τα καθεστώτα στρεμματικών ενισχύσεων.

67 Συνεπώς, το άρθρο 35 του κανονισμού 796/2004, σχετικά με τους επιτόπιους ελέγχους για τα μέτρα που αφορούν την κτηνοτροφία, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στους επιτόπιους ελέγχους μέτρων που λαμβάνονται «βάσει της έκτασης» όπως οι εξισωτικές αποζημιώσεις, και επομένως η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου πάσχει συναφώς πλάνη περί το δίκαιο.

68 Πρέπει, εντούτοις, να επισημανθεί ότι, αν το σκεπτικό μιας αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει παραβίαση του δικαίου της Ένωσης, αλλά το διατακτικό της είναι ορθό για άλλους νομικούς λόγους, η αίτηση αναιρέσεως είναι απορριπτέα (αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 2002, Επιτροπή κατά Camar και Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, σκέψη 57, καθώς και της 26ης Μαρτίου 2009, SELEX Sistemi Integrati κατά Επιτροπής, C-113/07 P, EU:C:2009:191, σκέψη 81).

69 Εν προκειμένω, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Γαλλική Δημοκρατία υπείχε υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων, το Γενικό Δικαστήριο παρέπεμψε επίσης στα άρθρα 10 και 14 του κανονισμού 1975/2006.

70 Συναφώς πρέπει να υπομνησθεί ότι, μολονότι η σχετική κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης περί χορηγήσεως ενισχύσεων και πριμοδοτήσεων δεν επιβάλλει ρητώς στα κράτη μέλη υποχρέωση θεσπίσεως συγκεκριμένων μέτρων εποπτείας και ελέγχου, εντούτοις η σχετική υποχρέωση μπορεί να απορρέει, ενδεχομένως εμμέσως, από το γεγονός ότι, δυνάμει της εν λόγω ρυθμίσεως, εναπόκειται στα κράτη μέλη να οργανώσουν ένα αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου και εποπτείας (βλ. αποφάσεις της 12ης Ιουνίου 1990, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-8/88, EU:C:1990:241, σκέψη 16, της 14ης Απριλίου 2005, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-468/02, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2005:221, σκέψη 35, και της 24ης Απριλίου 2008, Βέλγιο κατά Επιτροπής, C-418/06 P, EU:C:2008:247, σκέψη 70).

71 Όπως όμως εκτέθηκε στις σκέψεις 63 και 64 της παρούσας αποφάσεως, από τα άρθρα 10 και 14 του κανονισμού 1975/2006 προκύπτει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να οργανώνουν επιτόπιους ελέγχους για να εξακριβώνουν εάν οι δικαιούχοι των μέτρων στηρίξεως της αγροτικής αναπτύξεως που προβλέπονται από τη νομοθεσία της Ένωσης και από την εθνική νομοθεσία πληρούν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες λαμβάνονται τα εν λόγω μέτρα. Ειδικότερα, το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους για το σύνολο των δεσμεύσεων και υποχρεώσεων ενός δικαιούχου, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που απορρέουν από το εθνικό δίκαιο, οι οποίες είναι δυνατό να ελεγχθούν κατά την επίσκεψη.

72 Εν προκειμένω, το γαλλικό πρόγραμμα αγροτικής αναπτύξεως, όπως εγκρίθηκε από την Επιτροπή, προέβλεπε για την επιλεξιμότητα των εξισωτικών αποζημιώσεων ένα κριτήριο επιβαρύνσεως εκπεφρασμένο σε μονάδες ζωικού κεφαλαίου και είχε ως σκοπό να ελέγχει την πυκνότητα του ζωικού κεφαλαίου των βοσκοτόπων προκειμένου να αποφεύγονται φαινόμενα ελλιπούς ή υπέρμετρης βοσκήσεως. Οι γαλλικές αρχές όφειλαν συνεπώς, με επιτόπιους ελέγχους, να προσδιορίζουν το κριτήριο της επιβαρύνσεως με καταμέτρηση των ζώων που βρίσκονταν στην εκμετάλλευση κατά την επίσκεψη ελέγχου, καταμέτρηση η οποία εξάλλου προβλεπόταν στο σημείο 7.2 της εγκυκλίου για τις εξισωτικές αποζημιώσεις, ούτως ώστε να εξακριβώνεται εάν το εν λόγω κριτήριο συνέτρεχε στη δεδομένη χρονική στιγμή και συνεπώς να επιβεβαιώνονται τα δεδομένα που προέκυπταν από τους διοικητικούς ελέγχους.

73 Επομένως, οι γαλλικές αρχές όφειλαν να προβαίνουν, κατά τους επιτόπιους ελέγχους, σε καταμέτρηση των ζώων.

74 Επιβάλλεται, συνεπώς, η διαπίστωση ότι τα λοιπά επιχειρήματα της Γαλλικής Δημοκρατίας δεν είναι ικανά να κλονίσουν την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και πρέπει να θεωρηθούν αλυσιτελή. Το ίδιο ισχύει και για το επιχείρημά της ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο της επιχειρηματολογίας της, κρίνοντας ότι η Γαλλική Δημοκρατία είχε υποστηρίξει ότι τα άρθρα 10 και 14 του κανονισμού 1975/2006 δεν επέβαλαν την υποχρέωση διεξαγωγής επιτόπιων ελέγχων, ενώ η ίδια θεωρούσε ότι οι διατάξεις αυτές δεν επέβαλαν την υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τους ελέγχους αυτούς. Το ίδιο ισχύει και για το επιχείρημα με το οποίο η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι ουδόλως προέβαλε, αντιθέτως προς τη διαπίστωση στη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η πληρότητα των διοικητικών ελέγχων καθιστούσε περιττή την επιτόπια καταμέτρηση των ζώων.

75 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

76 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 73 έως 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι ήδη διενεργηθέντες επιτόπιοι έλεγχοι στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της αναγνωρίσεως βοοειδών ή στο πλαίσιο των πριμοδοτήσεων βοοειδών και αιγοπροβάτων δεν συνιστούσαν επιτόπιους ελέγχους κατά την έννοια του κανονισμού 1975/2006.

77 Πρώτον, υποστηρίζει ότι το προβληθέν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου επιχείρημά της ότι οι ήδη διενεργηθέντες επιτόπιοι έλεγχοι, στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της ως άνω αναγνωρίσεως ή των ως άνω πριμοδοτήσεων, απάλλασσαν τις γαλλικές αρχές από την υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τους επιτόπιους ελέγχους στηρίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001 (ΕΕ 2003, L 270, σ. 1), και στον κανονισμό 1975/2006. Αφενός, το άρθρο 26, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1782/2003 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν, προκειμένου να εφαρμόσουν ενωσιακά ή εθνικά καθεστώτα στηρίξεως, να ενσωματώσουν στις δικές τους διαδικασίες διαχειρίσεως και ελέγχου ένα ή περισσότερα τμήματα του ολοκληρωμένου συστήματος διαχειρίσεως και ελέγχου, προς αποφυγή της σωρεύσεως ελέγχων του ιδίου τύπου στους εν λόγω τομείς. Αφετέρου, από το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006 προκύπτει ότι, εφόσον είναι δυνατό, οι επιτόπιοι έλεγχοι που προβλέπουν τα άρθρα 12, 20 και 27 του κανονισμού αυτού καθώς και άλλοι έλεγχοι που προβλέπονται στη νομοθεσία για τις γεωργικές επιδοτήσεις πραγματοποιούνται ταυτοχρόνως.

78 Η Γαλλική Δημοκρατία συνάγει εκ των ανωτέρω ότι οι γαλλικές αρχές είχαν το δικαίωμα να ελέγχουν τη συνδρομή του κριτηρίου της πυκνότητας του ζωικού κεφαλαίου για τις ενισχύσεις με τη μορφή εξισωτικών αποζημιώσεων ταυτοχρόνως με τη συνδρομή των προϋποθέσεων επιλεξιμότητας για πριμοδοτήσεις βοοειδών ή με την τήρηση των διατάξεων για την αναγνώριση βοοειδών. Για τον λόγο αυτό εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, αποφαινόμενο ότι ο επιτόπιος έλεγχος βάσει των άρθρων 12 επ. του κανονισμού 1975/2006 και ο επιτόπιος έλεγχος για τη δημιουργία της βάσεως δεδομένων δεν μπορούσαν να πραγματοποιηθούν ταυτοχρόνως.

79 Δεύτερον, εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας, στις σκέψεις 73 και 74 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, λαμβανομένων υπόψη των προβλεπόμενων στα άρθρα 12 επ. του κανονισμού 1975/2006 προϋποθέσεων, το σύστημα επιτόπιου ελέγχου των ενισχύσεων υπό μορφή εξισωτικών αποζημιώσεων ήταν αυτοτελές και ανεξάρτητο από το σύστημα επιτόπιου ελέγχου πραγματοποιούμενου στο πλαίσιο της αναγνωρίσεως των βοοειδών και των πριμοδοτήσεων βοοειδών.

80 Η Γαλλική Δημοκρατία ουδόλως αμφισβητεί ότι τα άρθρα αυτά, τα οποία διέπουν τους επιτόπιους ελέγχους των μέτρων ενισχύσεων υπό μορφή εξισωτικών αποζημιώσεων, αποτελούν ειδικούς κανόνες. Εντούτοις, εκτιμά ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 2 και 5 του κανονισμού 1975/2006 δεν προκύπτει ότι τα δύο ειδών συστήματα επιτόπιων ελέγχων είναι ανεξάρτητα το ένα από το άλλο. Κατά την άποψή της, οι εν λόγω αιτιολογικές σκέψεις επισημαίνουν ότι πρέπει να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες διαχειρίσεως και ελέγχου για να ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των καθεστώτων στηρίξεως που εμπίπτουν στον άξονα 2. Όμως, το περιεχόμενο και τα κριτήρια επιλεξιμότητας των

καθεστώτων αυτών καθορίζονται από τα κράτη μέλη. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να καθορίσει, με τον εν λόγω κανονισμό, τα συγκεκριμένα μέτρα ελέγχου που θα έπρεπε να λαμβάνουν τα κράτη μέλη για να επαληθεύουν τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας κάθε μέτρου ενισχύσεως του άξονα 2.

81 Η Γαλλική Δημοκρατία είναι της γνώμης ότι οι εν λόγω αιτιολογικές σκέψεις 2 και 5 έχουν ως μόνο σκοπό να επισημάνουν ότι οι κανόνες διαχειρίσεως και ελέγχου που προβλέπονται στο πλαίσιο του πρώτου πυλώνα της κοινής γεωργικής πολιτικής χρήζουν αναπροσαρμογής, τούτο όμως δεν μπορεί να έχει την έννοια ότι επιβάλλεται στα κράτη μέλη η υποχρέωση διπλασιασμού των μέτρων ελέγχου που έχουν ήδη ληφθεί στο πλαίσιο του ελέγχου των προϋποθέσεων επιλεξιμότητας ενός άλλου μέτρου ενισχύσεως. Η πραγματοποίηση συμπληρωματικών ελέγχων είναι αναγκαία μόνον εάν οι ήδη διενεργηθέντες έλεγχοι σε σχέση με άλλο μέτρο ενισχύσεως δεν επαρκούν για την επαλήθευση όλων των προϋποθέσεων επιλεξιμότητας του μέτρου που εμπίπτει στον άξονα 2.

82 Η Γαλλική Δημοκρατία θεωρεί ότι οι έλεγχοι που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της αναγνωρίσεως των βοοειδών και των πριμοδοτήσεων βοοειδών καθιστούν δυνατή την επαλήθευση του ποσοστού επιβαρύνσεως των μέτρων ενισχύσεως υπό μορφή εξισωτικών αποζημιώσεων. Όσον αφορά τα αιγοπρόβατα, ελήφθησαν συμπληρωματικά μέτρα ελέγχου, και συγκεκριμένα η καταμέτρηση των ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων.

83 Η Επιτροπή εκτιμά ότι το πρώτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως είναι απαράδεκτο, διότι η Γαλλική Δημοκρατία επικαλείται για πρώτη φορά κατ' αναίρεση το άρθρο 26, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1782/2003 και το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006.

84 Περαιτέρω θεωρεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία προβαίνει σε εσφαλμένη ερμηνεία των διατάξεων αυτών. Το άρθρο 26, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1782/2003 ορίζει απλώς και μόνον ότι τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εφαρμοζόμενες διαδικασίες διαχειρίσεως και ελέγχου για τα καθεστώτα ενισχύσεων που απαριθμούνται στο παράρτημα V του κανονισμού αυτού να συνάδουν με το ενιαίο σύστημα και συνάγουν εξ αυτού ορισμένα συμπεράσματα. Το δε άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006, δεδομένου ότι αφορά τους ελέγχους που προβλέπονται στη νομοθεσία της Ένωσης για τις γεωργικές επιδοτήσεις, δεν έχει σχέση με τους επιτόπιους ελέγχους που πραγματοποιούνται για την αναγνώριση και την καταγραφή των βοοειδών. Προβλέπει ότι οι έλεγχοι αυτοί πρέπει να πραγματοποιούνται συγχρόνως, γεγονός το οποίο δεν συντρέχει εν προκειμένω.

85 Η Επιτροπή αμφισβητεί το δεύτερο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, εκτιμώντας ότι η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι τα μέτρα ενισχύσεων που λαμβάνονται στο πλαίσιο της αγροτικής αναπτύξεως δεν υπόκεινται στην υποχρέωση τηρήσεως των ειδικών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, για τον λόγο ότι τα κριτήρια επιλεξιμότητάς τους εμπίπτουν στο πεδίο της αποκλειστικής αρμοδιότητας των κρατών μελών. Επισημαίνει δε ότι οι λεπτομερείς κανόνες που διέπουν εν προκειμένω τους επιτόπιους ελέγχους δεν πληρούν τις απαιτήσεις του κανονισμού 1975/2006. Επιπροσθέτως, ένα μέρος της προβαλλόμενης επιχειρηματολογίας αποτελεί προβολή νέου ισχυρισμού.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

86 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η Γαλλική Δημοκρατία αμφισβητεί το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου που παρατίθεται στις σκέψεις 73 έως 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με τις οποίες κρίθηκε ότι η ύπαρξη επιτόπιων ελέγχων που πραγματοποιούνται για τη δημιουργία βάσεων δεδομένων, ιδίως στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της αναγνωρίσεως των βοοειδών ή των πριμοδοτήσεων των βοοειδών, δεν απαλλάσσει τις γαλλικές αρχές από την υποχρέωση πραγματοποιήσεως νέων ελέγχων. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, οι προβλεπόμενοι στον κανονισμό 1975/2006 κανόνες διαχειρίσεως και ελέγχου συνιστούν ειδικά μέτρα στους τομείς αυτούς και οι επαληθεύσεις που γίνονται για τη δημιουργία των βάσεων δεδομένων δεν αποτελούν τέτοιου είδους

ελέγχους, διότι δεν αποσκοπούν «στο να εξεταστούν οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις λήψεως των μέτρων για τη στήριξη της αγροτικής αναπτύξεως», αλλά στο να ελεγχθούν όλα τα ζώα μιας εκμεταλλεύσεως για τα οποία ο κανονισμός 1760/2000 προβλέπει την αναγνώριση βοοειδών.

87 Κατ' αρχάς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, μολονότι στο πλαίσιο του τρίτου λόγου αναιρέσεως η Γαλλική Δημοκρατία αναφέρεται στις πριμοδοτήσεις αιγοπροβάτων, το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 74 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκανε λόγο για επιτόπιους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της διαχειρίσεως των πριμοδοτήσεων βοοειδών, σκέψη άλλωστε στην οποία παραπέμπει η αίτηση αναιρέσεως προς στήριξη του λόγου αυτού. Επομένως, καθόσον ο συγκεκριμένος λόγος αναιρέσεως αφορά τις πριμοδοτήσεις αιγοπροβάτων, πρέπει να κριθεί απαράδεκτος λόγω ανακρίβειας.

88 Ούτως εχόντων των πραγμάτων, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού, η Γαλλική Δημοκρατία παραπέμπει για πρώτη φορά κατ' αναίρεση στο άρθρο 26, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1782/2003 και στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006, προκειμένου να υποστηρίξει ότι οι επιτόπιοι έλεγχοι που ήδη πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της αναγνωρίσεως βοοειδών ή των πριμοδοτήσεων βοοειδών απαλλάσσουν τις γαλλικές αρχές από την υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τη διάρκεια των προβλεπόμενων από τον εν λόγω κανονισμό επιτόπιων ελέγχων.

89 Πρέπει, εντούτοις, να επισημανθεί ότι, με την προσφυγή ακυρώσεως, η Γαλλική Δημοκρατία είχε προβάλει ότι οι επιτόπιοι έλεγχοι που είχαν ήδη πραγματοποιηθεί για τη δημιουργία της βάσεως δεδομένων με σκοπό τη διαχείριση της αναγνωρίσεως των βοοειδών ή των πριμοδοτήσεων βοοειδών απάλλασσαν τις γαλλικές αρχές από την υποχρέωση διενέργειας επιτόπιων ελέγχων βάσει των άρθρων 12 επ. του κανονισμού 1975/2006.

90 Συνεπώς, προβάλλοντας κατ' αναίρεση ότι εφαρμόζεται εν προκειμένω το άρθρο 26, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1782/2003 και το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006, η Γαλλική Δημοκρατία παραθέτει τις νομικές βάσεις στις οποίες στηρίζεται η επιχειρηματολογία που είχε προβάλει πρωτοδίκως.

91 Όταν πρόκειται για ένδικη διαφορά στο πλαίσιο της οποίας οι διάδικοι ερίζουν ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, εναπόκειται στα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης να εφαρμόζουν όλους τους ουσιώδεις για την επίλυση της διαφοράς κανόνες δικαίου, πρωτοδίκως επί των πραγματικών περιστατικών που θέτουν υπόψη τους οι διάδικοι και κατ' αναίρεση επί του σκεπτικού με το οποίο το Γενικό Δικαστήριο απάντησε στα επιχειρήματα που προβλήθηκαν ενώπιόν του.

92 Καθόσον η αίτηση αναιρέσεως αμφισβητεί την παρατιθέμενη στις σκέψεις 73 έως 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, το επιχείρημα που αντλείται από παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής του άρθρου 26, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1782/2003 και του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006 δεν μπορεί να θεωρηθεί νέο επιχείρημα και πρέπει να εξεταστεί επί της ουσίας.

93 Συναφώς πρέπει να επισημανθεί ότι, λόγω του πολύ γενικού χαρακτήρα των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στα κράτη μέλη από το άρθρο 26, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1782/2003, η διάταξη αυτή δεν ασκεί καμία επιρροή επί του ζητήματος εάν οι επιτόπιοι έλεγχοι που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της αναγνωρίσεως ή των πριμοδοτήσεων βοοειδών απαλλάσσουν τις γαλλικές αρχές από την υποχρέωση καταμετρήσεως των ζώων κατά τη διάρκεια των επιτόπιων ελέγχων που προβλέπουν τα άρθρα 10 και 14 του κανονισμού 1975/2006.

94 Αντιθέτως, το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006 προβλέπει ρητώς ότι, εφόσον είναι δυνατό, οι επιτόπιοι έλεγχοι που προβλέπονται στα άρθρα 12, 20 και 27 του κανονισμού αυτού και άλλοι έλεγχοι που προβλέπονται στη νομοθεσία της Ένωσης για τις γεωργικές επιδοτήσεις πρέπει να πραγματοποιούνται ταυτοχρόνως.

95 Δεν αμφισβητείται ότι οι επιτόπιοι έλεγχοι που πρέπει να πραγματοποιούνται για τις εξισωτικές αποζημιώσεις εμπίπτουν στο άρθρο 12 του κανονισμού 1975/2006.

96 Συνεπώς, το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006 παρέχει, κατ' αρχήν, στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να διεξάγουν τους επιτόπιους ελέγχους για τα προβλεπόμενα στο άρθρο 36, στοιχείο α', του κανονισμού 1698/2005 μέτρα που αφορούν την αειφορική χρήση της γεωργικής γης, όπως οι εξισωτικές αποζημιώσεις, ταυτοχρόνως με άλλους ελέγχους που προβλέπονται από τη νομοθεσία της Ένωσης για τις γεωργικές επιδοτήσεις.

97 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποφαινόμενο, στη σκέψη 74 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το σύστημα των επιτόπιων ελέγχων που πρέπει να πραγματοποιούνται βάσει των άρθρων 12 επ. του κανονισμού 1975/2006 είναι αυτοτελές και ανεξάρτητο από τους ελέγχους που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της αναγνωρίσεως βοοειδών ή των πριμοδοτήσεων βοοειδών, χωρίς να έχει καθορίσει, αφενός, εάν οι τελευταίοι αυτοί έλεγχοι συνιστούν ελέγχους προβλεπόμενους στη νομοθεσία της Ένωσης περί γεωργικών επιδοτήσεων, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού και, αφετέρου, εάν θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν ταυτοχρόνως με τους προβλεπόμενους στα άρθρα 12 επ. του κανονισμού αυτού ελέγχους.

98 Κατά συνέπεια, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί το έτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως, πρέπει να γίνει δεκτό το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού και, ως εκ τούτου, να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

99 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση.

100 Τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

101 Πράγματι, η απάντηση που θα δοθεί στο ερώτημα εάν οι έλεγχοι που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της αναγνωρίσεως βοοειδών ή των πριμοδοτήσεων βοοειδών συνιστούν ελέγχους προβλεπόμενους στη νομοθεσία της Ένωσης περί γεωργικών επιδοτήσεων, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1975/2006, θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα ότι το Γενικό Δικαστήριο θα πρέπει να εξετάσει εκ νέου το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, μολονότι το σκεπτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με το εν λόγω δεύτερο σκέλος δεν αμφισβητήθηκε στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.

102 Επομένως, το Δικαστήριο πρέπει να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφασίζει:

1) Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 30ής Απριλίου 2015, Γαλλία κατά Επιτροπής (T-259/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:250).

2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)